

Pare nostre

Bruno Forte
Arquebisbe de Chieti-Vasto

Jesús digué: "Quan pregueu, no parleu per parlar, com fan els pagans: es pensen que amb la seva xerrameca es faran escoltar. No sigueu, doncs, com ells, que bé sap el vostre Pare de què teniu necessitat abans que li ho demaneu. Vosaltres, pregueu així: Pare nostre..." (Mt 6,7 i seg).

Pare

Vós no sou un Déu llunyà i estranger, sinó el Pare, aquell a qui el Fill etern, fet home per nosaltres, s'adreça amb el nom de la tendresa, de la confiança, de l'abandó confiat i ple: "Abbà"! Amb Ell, també nosaltres us podem anomenar Pare, sabent que ho sou: perquè el vostre amor no es fonamenta en els nostres mèrits, sinó únicament en la vostra bondat, que mai no es cansa de començar a estimar. Vós sou Pare-Mare en l'amor perquè el vostre amor és gratuït i sempre nou: veritablement, Vós no ens estimeu perquè siguem bons o bells, sinó que ens feu bons i bells perquè ens estimeu! A Vós, Déu etern, altíssim, omnipotent i bo, cadascú de nosaltres pot dir amb plena confiança: *Pare meu, jo m'abandono a Vós. Feu de mi el que us plagui. Tot el que feu de mi, us ho agrairé. Estic disposat a tot, ho accepto tot, per tal que la vostra voluntat s'acompleixi en mi i en totes les vostres criatures: no desitjo res més, Déu meu. Lliuro la meua ànima a les vostres mans, us la dono, Déu meu, amb tot l'amor al meu cor, perquè us estimo i és per a mi una exigència d'amor donar-me i lliurar-me a les vostres mans sense mesura, amb una confiança infinita, perquè Vós sou el meu Pare* (pregària de Fr. Charles de Foucauld).

nostre,

Vós no sou un Pare genèric, per a qui els fills siguin indiferents, i tants que no els pugueu estimar un per un. Vós sou el Pare "nostre": i en aquest adjectiu hi som cadascú de nosaltres, amb la seva petita, única, gran història, que és tal als vostres ulls com als ulls de ningú. Per Vós cadascú de nosaltres és important, sigui quin sigui el color de la seva pell, la cultura de la qual vingui, la història a la qual pertanyi, la llengua que parli, els coneixements o els mitjans que tingui. Per Vós ningú no serà mai oblidat: "Pot oblidar-se una mare del seu infantó, pot deixar d'estimar el fill de les seves entranyes? Però, ni que alguna l'oblidés, jo mai no t'oblidaria. Et duc gravada a les palmes de les mans" (*Is 49,15-16*). Qualsevol cosa que feu, Pare, som gravats a les palmes de les vostres mans: per això, no us oblidareu mai de ningú. I per això tots us podem dir veritablement: "Pare meu!" I això ens fa sentir germans, veïns perquè som custodiats per un mateix amor: el vostre. Som units en la joia i en el dolor, perquè hem estat confiats a un mateix Pare-Mare de tendresa i de misericòrdia. És el vostre amor personal per cadascú de nosaltres el que ens fa la vostra família, el poble del vostre amor rebut i donat.

que esteu en el cel,

Vós no sou un pare-mare com se n'és en aquest món. Certament, per a cadascú de nosaltres és important tenir un pare i una mare. Qui no ha tingut aquest do, o no ha

conegut l'amor de qui li ha donat la vida, porta al cor un gran sofriment. Tanmateix, justament perquè Vós hi sou i esteu al cel, i així escruteu i coneixeu en el més profund a tots i cadascú de nosaltres i sempre, a les nits i als dies de la nostra vida, ningú no estarà mai realment abandonat i sol. Vós sou allí per custodiar-nos en l'amor, per vetllar per nosaltres, per esperar en una espera anhelant el nostre retorn, després de totes les aventures de la nostra llibertat. Veritablement, allà dalt algú ens estima: Vós! I això ens basta per tenir esperança, per saber que un dia els vostres braços ens acolliran, com els del més tendre pare o la més tendra mare entre tots els pares i totes les mares. Perquè Vós des del cel vetlleu per tots i ens estimeu a cadascú de nosaltres amb un amor infinit!

sigui santificat el vostre nom,

Sant vol dir el que és separat, separat per Vós, o Pare. Santificar el vostre nom, doncs, vol dir separar-nos per Vós, lliurar-nos perdudament a Vós, perquè Vós sou la vida, la font i la pàtria, l'empara adorable i provident de la nostra existència. Santifiquem el vostre nom quan anteposem l'adoració i l'amor per Vós a tot: com afirmava el jesuïta alemany Alfred Delp, que fou mort pels nazis, "el pa és important, la llibertat és més important, però la cosa més important de totes és la fidelitat constant i l'adoració mai traïda". Si nosaltres ens separem de tot per Vós, Vós ens donareu tot el nostre bé veritable i ens restituïreu a tots, fent-nos participants del vostre amor per totes les vostres criatures: és per això que ens demaneu que ens fem solitud per esdevenir amor! Ens inviteu a restar amagats amb Crist en Vós, per fer companyia al vostre amor i al vostre dolor per tot ésser viu. Vos santifiqueu en nosaltres el vostre nom perquè ens rapteu a nosaltres mateixos i ens restituïu al món, rics de Vós, lliurats als altres per Vós, presoners d'amor que de Vós aprenen sempre de nou a fer-se servents, per irradiar a tots l'amor amb què Vós ens estimeu. Vós, el Sant, separat per nosaltres, perquè nosaltres, pobres pecadors, puguem ésser sants, separats per Vós, oferts en Vós a tota criatura.

vingui a nosaltres el vostre regne,

El vostre regne no és en l'ordre del poder d'aquest món: és la senyoria del vostre amor en els nostres cors, i és la nova humanitat que neix allí on la llei de les relacions humanes ja no és la de la força i la de la dominació, sinó la de la justícia, la del perdó recíproc i la de la pau. Per això, el vostre regne ja ha vingut en Aquell que en persona és la nostra pau, el vostre fill Jesús, i encara ha de venir, perquè tot el que en Ell ens ha estat revelat i ofert prengui cos en la nostra vida, en la vida dels pobles i en les relacions entre les nacions. El vostre regne ha vingut en la forma del do i de la promesa, ve en la caritat viscuda i en la fe, que canvia el cor i la vida, vindrà quan Vós sereu tot en tots i el món sencer serà la vostra pàtria. Vers aquella hora de llum i de bellesa tots ens encaminem: i invocar l'adveniment del vostre regne ens ajuda a vetllar en l'esperança, a mesurar l'escena de les coses penúltimes amb la bella promesa de l'últim horitzó, sospirat i esperat, el de la ciutat celestial.

faci's la vostra voluntat

La vostra voluntat per a cadascú de nosaltres i per al món és el bé veritable per a tothom: "I en la seva voluntat hi ha la nostra pau: / ella és aquell mar en el qual tot es mou / el que ella crea o el que la natura fa" (Dant, *Paradís*, cant III). Invocar que la vostra voluntat s'acompleixi significa demanar que la vostra bellesa triomfi sobre

tota l'escena del nostre cor, de la nostra vida i de la història del món. Ajudeu-nos, doncs, a comprendre la vostra voluntat per a cadascú de nosaltres, i doneu-nos la força i la joia de realitzar-la. Allibereu-nos de qualsevol afecció o por que ens impedeixi de realitzar el vostre disseny en la nostra vida. I doneu-nos la paciència per esperar els temps i els moments que heu preparat per a nosaltres, sense mai pretendre forçar-vos la mà i sense mai confondre les nostres pàl·lides llums amb la gran llum que heu fet resplendir per nosaltres en el vostre fill Jesús. Junt amb ell, ajudeu-nos a dir-vos amb confiança i pau: "Aquí em teniu, Déu meu, vull fer la vostra voluntat" (He 10,7: cf. Sl 40,8-9). I ensenyeu-nos a adorar la vostra voluntat sobre tota criatura, per tal que sapiguem respectar-la en tots.

ací a la terra com es fa en el cel.

En el compliment de la vostra voluntat no estem sols, Pare: ens envolta un núvol de testimonis, tant a la terra, com al cel. "Així doncs, també nosaltres, envoltats d'un núvol tan gran de testimonis, traguem-nos tot impediment, i el pecat que tan fàcilment ens subjecta, i llancem-nos a córrer sense defallir en la prova que ens és proposada. Tinguem la mirada fixa en Jesús, el qui ens ha de guiar pel camí de la fe i el qui la porta a la plenitud." (He 12,1-2). Esguardant Aquell que és en persona l'aliança de la terra i del cel, el vostre fill i salvador nostre Jesús, i imitant-lo, nosaltres sabem que podem fer la vostra voluntat en la joia de la comunió dels sants, traient en el nostre present el futur de la pàtria promesa. Ajudeu-nos a caminar en aquesta companyia bella, que uneix l'eternitat i el temps, i feu de la terra una anticipació del cel, i permeteu-nos de viure els dies feiners amb el cor de la festa.

El nostre pa de cada dia,

Doneu-nos el nostre pa de cada dia: és a dir, el pa que és suficient per avui. No us demanem, Pare, acumular riqueses: sabem que això és il·lusori, perquè davant vostre que veniu com un lladre en la nit els tresors del món no ens poden fer feliços. Només tenim necessitat del pa que ve de Vós: és el pa de la vida que ens heu preparat a la taula del vostre fill Jesús; és el pa honest fruit de la terra i del nostre treball; és el pa compartit de la bondat i de la justícia per a tots; és el pa cuit del regne, del qual aquest pa de fatiga i d'amor és un tast i una promesa. "«Senyor, dóna'ns sempre pa d'aquest.» Jesús els diu: «Jo sóc el pa de vida: qui ve a mi no passarà fam i qui creu en mi no tindrà mai set»" (Jn 6,34-35). En el vostre Fill i amb ell podrem trobar sempre el pa que necessitem per al nostre avui: ho creiem, Pare, perquè és ell qui ens ha ensenyat a creure-ho i sabem que Vós no donareu mai una pedra al fill que us demani pa. "Demaneu, i Déu us donarà; cerqueu, i trobareu; truqueu, i Déu us obrirà; perquè el qui demana, rep; el qui cerca, troba, i a qui truca, li obren. Qui de vosaltres, si el seu fill li demana pa, li donarà una pedra? O bé, si li demana peix, li donarà una serp? Així, doncs, si vosaltres, que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el vostre Pare del cel donarà coses bones als qui les hi demanen" (Mt 7,7-11). I ajudeu-nos a compartir el pa que ens doneu amb qui no en té.

doneu-nos, Senyor, el dia d'avui

El vostre do no ens ha estat donat només una vegada: si bé allò que s'ha esdevingut a la vida, passió, mort i resurrecció del vostre Fill és únic i definitiu, cada dia necessitem nodrir-nos-en. Cada dia hem d'afrontar el repte més gran: sostenir la

lluita i conservar la fe! Doneu-nos, doncs, justament avui, en aquest nostre concretíssim avui, l'ajuda de què tenim necessitat: potser no allò que hauríem volgut o pensat, sinó allò que realitza el vostre bé per nosaltres. I feu que tot el nostre avui esdevingui el vostre, hora de gràcia, instant de salvació, bellesa pregustada del vostre avui etern: "Guieu-me, Llum gentil, en la foscor que m'envolta, guieu-me Vós! La nit és fosca, i jo estic lluny de casa: guieu-me Vós! Custodieu els meus passos! No us demano de veure l'horitzó llunyà: un pas cada vegada és suficient per a mi!" (John Henry Newman).

i perdoneu les nostres culpes,

Certament, sabem que no mereixem de cap manera els vostres dons. Amb Vós, som sempre i només deutors, mai creditors. Doneu-nos, però, la joia del vostre perdó, allò que ens fa sentir lliures i feliços, com mai res al món ens en podria fer. Cap culpa és massa gran als vostres ulls, perquè el sacrifici del Fill, que vau enviar a la mort per nosaltres, renta el pecat de tots. Vós només ens demaneu que us demanem el perdó, és a dir, que obrim el nostre cor endurit a la dolcesa de la vostra misericòrdia, que vessada en nosaltres es vol expandir com a misericòrdia per a tothom. Vós ens espereu a la finestra i correu a trobar-nos quan ens veieu venir de lluny: el vostre amor humil respecta les nostres tries, però espera sempre amb esperança el nostre retorn a casa vostra. I llavors prepara el banquet de la festa: aquí ens teniu, som davant Vós, per demanar-vos perdó, per festejar amb Vós en la joia de l'amor retrobat, per descobrir que Vós ens espereu des de sempre, i que el vostre desig d'abraçar-nos supera tota nostra capacitat de desitjar l'abraç, que allibera i salva, i la vostra joia pel nostre retorn a la vida ve abans fins i tot de la joia d'haver-nos retrobat. "El fill li digué: Pare, he pecat contra el cel i contra tu. Ja no mereixo que em diguin fill teu. Però el pare digué als seus criats: De pressa, porteu el vestit millor i poseu-l'hi, poseu-li també l'anell i les sandàlies, porteu el vedell gras i mateu-lo, mengem i celebrem-ho, perquè aquest fill meu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem retrobat" (Lc 15,21-24).

així com nosaltres perdonem

Només qui ha conegut el perdó pot realment perdonar. Qui en la vida ha experimentat la vostra misericòrdia, qui veritablement ha estat tocat pel vostre do, no voldrà estar més en el tron del jutge, sinó que s'estimarà més reconèixer-se allí on la vostra misericòrdia l'ha trobat, a la part dels pobres i dels pecadors. Ensenyeu-nos, Pare, a perdonar i a estimar com Vós estimeu i perdoneu. Doneu-nos un cor de misericòrdia, que sigui humil reflex del vostre i ens ajudi a acollir els qui no se senten acollits per ningú o temen no tenir dret a cap acolliment. Feu-nos crear relacions alliberadores, solidaritats que no creïn dependències, proximitats nodrides de delicadesa, de respecte i d'atenció. Feu-nos apòstols de la misericòrdia, que diguin al món amb la força humil de la veritat el que han experimentat en rebre el vostre perdó i la pau.

els nostres deutors,

Davant Vós, Pare, ens inviteu a recordar quants de nosaltres esperen el perdó. Seria certament estrany que nosaltres els demanéssim a ells més del que Vós ens heu demanat a nosaltres per perdonar-nos: us ha bastat veure una ombra de penediment, un besllum de desig, un pas mogut per l'esperança, per córrer a trobar-nos. Ajudeu

el qui ens han fet mal a tenir en ell allò que has fet que tinguem nosaltres: i fes que el nostre amor l'aculli, que el perdó el sani, que la joia de la festa compartida a casa vostra el satisfaci més enllà de tota mesura de donar o tenir, de càlculs, d'ofenses o de pretensions. Ajudeu-nos a dir a tots i a cadascú, cara a cara, que el mal ha desaparegut, que és bonic sentir-nos tots estimats per Vós i estimar-nos amb la simplicitat i la confiança de fills d'un mateix Pare, el Pare de misericòrdia.

i no permeteu que caiguem a la temptació,

No ens volem il·lusionar, Pare, que tot això sigui fàcil, que el cor canviï per sempre i el mal del món no estigui més a l'aguait. Per això us demanem que no ens exposeu a la temptació, que sigui més forta de la nostra capacitat de superar-la: sabem, a més, que és el que Vós mateix ens heu promès. "Déu és fidel i no permetrà que sigueu temptats per damunt de les vostres forces. I, juntament amb la prova, us donarà el mitjà de sortir-ne i poder-la suportar" (1Co 10,13). Ajudeu-nos a no cedir a l'atracció del mal, a aquell àngel de Satanàs que ens voldria fer creure que el mal és bé, o que ens voldria justificar amb les paraules del compromís i de la infidelitat: "Quin mal hi ha? Ho fa tothom!" No, Pare: ajudeu-nos a recordar sempre que el mal no tan sols és mal, sinó que fa mal, i que només el bé allibera i salva. Ajudeu-nos a creure només en la força salvífica de l'amor, que és justícia, misericòrdia, perdó i reconciliació, compartició i solidaritat en acollir i oferir el vostre do. I àdhuc quan ens sembla que la vostra resposta només sigui el silenci, ajudeu-nos a comprendre que no és així: "No permeteu que ho oblidem: Vós parleu també quan calleu. Doneu-nos aquesta confiança: quan estem esperant la vostra vinguda, Vós calleu per amor i per amor parleu. Així és en el silenci, com és en la paraula: Vós sou sempre el mateix Pare, el mateix cor patern i ens guieu amb la vostra veu i ens eleveu amb el vostre silenci" (Søren Kierkegaard).

ans deslliureu-nos de qualsevol mal.

Sí, Pare: deslliureu-nos! Deslliureu-nos sobretot de l'assalt de qui és la potència del mal, l'Adversari sempre a punt de separar-nos de Vós, l'Àngel de la perdició, el Diable de totes les nostres desventures, el Maligne que aplega en si el mal obscur del món, la força malèfica, disposada a desencadenar-se tan bon punt ens separem de Vós. I deslliureu-nos dels seus fruits verinosos, dels pecats que porten a la mort de l'ànima, però també d'aquells que afebleixen la fidelitat i lleven la joia del cor que reposa en Vós. I ajudeu-nos a deslliurar els altres del mal, a ser testimonis coratjosos de fidelitat, treballadors humils i perseverants de la vinya, que extraguin de la pregària adreçada a Vós, Pare, la força de la victòria sobre el mal, de la perseverança en el bé. Feu que els nostres llavis no cessin mai d'invocar-vos, amb aquestes paraules de llum i de vida que el vostre Fill ens ha posat als llavis, i que l'esperit cridi del més profund del nostre cor. A l'hora de la prova, doneu-nos aquesta confiança, que bastarà pronunciar aquestes paraules per ser deslliurats, il·luminats en la ment, tocats en el cor, capaços de començar novament a estimar i de perseverar en el bé iniciat. I a l'hora de la nostra mort, junt amb Jesús, en el confort de l'Esperit Sant, feu que puguem dir-vos encara una vegada: Pare nostre... Llavors, els ulls que es tanquin a l'encant del món, a la dolcesa dels afectes, a les memòries i a les esperes, s'obriran a la vostra bellesa infinita, a la joia de la comunió dels sants en què ningú no serà oblidat, en l'etern present del vostre amor sempre nou i fidel. Amén!